

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/727/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3108223000
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3108223000.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľov 1/ Y. Y., bytom S. nad D., C. R. XXXX/XX, 2/ N. Y., bytom S. nad D., C. R. XXXX/XX, 3/ I. Y., bytom S. nad D., C. R. XXXX/XX, 4/ D. Y., bytom S. nad D., C. R. XXXX/XX, zastúpení JUDr. U. T., advokátkou so sídlom v S. nad D., X. II XX, proti odporcovi C. D., bytom S. nad D., C. R. XXXX/XX, zastúpeného I. N. N., advokátom so sídlom v V., I. T. XX/X, o zaplatenie 1.991,64 EUR s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. júla 2015, č.k. 21C/64/2010-134, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdzuje.
Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľom 1/, 2/, 3/, 4/ náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 34,11 Eur, k rukám JUDr. U. T., advokátky, do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť pôvodnému navrhovateľovi N. Y. (zomrel dňa XX.XX.XXXX) trovy konania vo výške 952,65 EUR, spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 119,- EUR a trovách právneho zastúpenia vo výške 833,65 EUR, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil najmä ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že (pôvodný) navrhovateľ sa vo veci samej domáhal zaplatenia sumy 1 991,64 EUR s príslušenstvom. Súd prvého stupňa v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č.k. 21C/64/2010-102 zo dňa 20.02.2014 tak, že návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu. Proti rozsudku sa odvolal odporca, pričom o odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 6Co/512/2014-122 zo dňa 12.02.2015 tak, že prvostupňový rozsudok potvrdil. Právny zástupca navrhovateľa doručil súdu vyúčtovanie trov konania dňa 20.02.2014 pričom si uplatnil nasledujúce úkony: 1. Prevzatie a príprava po 81,33 EUR, 2. Písomné podanie na súd - podanie žaloby po 81,33 EUR, 3. Vyjadrenie k odporu zo dňa 28.10.2009 po 81,33 EUR, 4. Účasť na TP dňa 24.06.2010 po 81,33 EUR, 5. Účasť na TP 02.09.2010 po 81,33 EUR, 6. Účasť na TP 13.09.2010 po 81,33 EUR, 7. Vyjadrenie k odvolaniu proti rozsudku dňa 06.05.2011 po 40,66 EUR, 8. Účasť na TP 17.02.2014 po 81,33 EUR, 9. Účasť na pojednávaní, kde bol vyhlásený rozsudok po 40,66 EUR, spolu vo výške 650,63 EUR, režijný paušál 9 x 7,21 EUR, vo výške 64,89 EUR. Náhrada za stratu času - za účasť na 5 pojednávaniach, 12,02 EUR x 18 polhodín, spolu 216,36 EUR. Súd prvého stupňa prekontroloval vyúčtovanie a dospel k záveru, že bolo iba čiastočne v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Právnomu zástupcovi navrhovateľa v plnom rozsahu priznal odmenu za vyúčtované úkony právnej služby v celkovej výške 650,65 EUR. Súd prvého stupňa sa však nestotožnil s výškou uplatneného režijného paušálu, nakoľko právny zástupca dal pri všetkých úkonoch režijný paušál ako v roku 2010, t.j. 7,21 EUR, avšak vykonal 2 úkony v roku 2008, kde bol režijný paušál 6,31 EUR, 1 úkon v roku 2009, kde režijný paušál bol 6,95 EUR, 3 úkony v roku 2010, kde režijný paušál bol 7,21 EUR, 1 úkon v roku 2011, kde režijný paušál bol 7,41 EUR a 2 úkony v roku 2014, kde bol režijný paušál 8,04 EUR. Nakoľko si právny zástupca uplatnil režijný paušál vo výške 7,21 EUR a súd nemôže ísť nad rámec návrhu, priznal náhradu režijného paušálu za roky 2008-2010 v súlade s vyhláškou a za rok 2011 a 2014 podľa uplatnenej náhrady, t.j. 7,21 EUR, spolu tak priznal

náhradu vo výške 62,83 EUR. Súd prvého stupňa sa rovnako nestotožnil ani s vyúčtovaním náhrady za stratu času cestou na pojednávanie vo výške 18 polhodín, nakoľko právny zástupca navrhovateľa cestoval z Dubnice nad Váhom do Trenčína a lustráciou bolo zistené, že táto trasa má 12 km, verejné hromadné dopravné prostriedky túto trasu podľa cestovného poriadku robia od 14 minút po maximálne 29 minút, pričom dopravný prostriedok s maximálnym časom zachádza po rôznych zastávkach. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že je relevantné priznať náhradu za stratu času cestou na pojednávanie v rozsahu pol hodiny na jednu cestu, a preto priznal náhradu za 5 pojednávaní v rozsahu 10 polhodín po 12,02 EUR, spolu vo výške 120,20 EUR. Právny zástupca si uplatnil náhradu len vo výške 12,02 EUR, ktorú mu súd prvého stupňa priznal v uplatnenej výške bez toho, aby ju priznával v zmysle vyhlášky za rok 2014, nakoľko nemôže ísť nad rámec návrhu. Zároveň súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi aj náhradu zaplateného súdneho poplatku vo výške 119,- EUR.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Namietal v rade prvom neúčelnosť priznaných trov za odvolanie proti rozsudku zo dňa 06.05.2011. V rade druhom mal za to, že v jeho prípade mal súd prvého stupňa zväžiť, či v danej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým by sa malo prihliadať v zmysle § 150 O.s.p.. Dôvod hodný zreteľa videl v tom, že v danej veci to bol práve (pôvodný) navrhovateľ, ktorý nezodpovednou jazdou pod vplyvom alkoholu spôsobil škodu na motorovom vozidle, patriacom matke odporcu. Taktiež považoval za dôležité, že náhrada škody vyplatená z povinného zmluvného poistenia sa ani zďaleka nepriblížila skutočnej výške náhrady škody na vozidle. Poukázal na to, že na výške náhrady škody v žalovanej výške 60.000,- Sk sa účastníci dobrovoľne dohodli. Odporca naďalej trval na tom, že túto sumu od navrhovateľa neobdržal, pričom jej zaplatenie podľa rozsudku mu spôsobilo finančné problémy. Ďalej poukázal na to, že nemá žiaden majetok, ani úspory a jeho mesačný príjem sa k výške priznanej náhrady trov ani len nepribližuje. Mal za to, že pokiaľ sa týmto súd prvého stupňa nezaoberal, tak vec nesprávne právne posúdil. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania neprizná.

K odvolaniu odporcu sa písomne vyjadrili právni nástupcovia medzičasom zosnulého pôvodného navrhovateľa, a to navrhovateľa 1/, 2/, 3/, 4 /. K námietke odporcu, že v danej veci bolo namieste aplikovať § 150 O.s.p. uviedli, že na jeho aplikáciu v prejednávanej veci neboli splnené podmienky. Mali za to, že odporcova finančná situácia nie je taká zlá ako prezentuje v odvolaní, pričom takéto skutočnosti v priebehu konania ani netvrdil. V tejto súvislosti poukázal na to, že odporca nereagoval na návrh na mimosúdne vyriešenie veci, hoci tam bol priestor na zľavenie z finančných požiadaviek navrhovateľa. Zastávali názor, že za daných okolností odporca musel vedieť, že predložovaním konania účelovými protinávrhmi a nepreukázanými tvrdeniami dôjde k predĺženiu súdneho konania ako aj navýšeniu súdnych trov. Z uvedeného dôvodu navrhli, aby napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa odvolací súd potvrdil. Zároveň si uplatnili náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 34,11 Eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné. Z obsahu spisu vyplýva, že v priebehu odvolacieho došlo k úmrtiu pôvodného navrhovateľa N. Y. dňa XX.XX.XXXX. Z predloženého osvedčenia o dedičstve vydaného notárkou JUDr. F. C. pod č.k. 15D/882/2015, D/not 184/2015 zo dňa 13.01.2016 (čl. 146) vyplýva, že dedičmi zosnulého navrhovateľa sa stali 1/ Y. Y., bytom S. nad D., C. R. XXXX/XX, 2/ N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. nad D., C. R. XXXX/XX, 3/ I. Y., bytom S. nad D., C. R. XXXX/XX, 4/ D. Y., bytom S. nad D., C. hájom XXXX/XX, ktorí sa stali zároveň aj procesnými nástupcami pôvodného navrhovateľa v tomto konaní. Odvolací súd preto s nimi ďalej v zmysle § 107 ods. 3 O.s.p. konal v danej veci ako s navrhovateľmi 1/,2/,3/,4/.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.).

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V predmetnej veci sa pôvodný navrhovateľ podaným návrhom úspešne domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 1.991,64 Eur s príslušenstvom. Úspešnému odporcovi teda súd prvého stupňa správne priznal náhradu účelne vynaložených trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. potrebných na uplatnenie resp. bránenie jeho práva.

V tejto súvislosti považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. vyjadruje povinnosť súdu priznať účastníkovi konania, ktorý mal vo veci plný úspech, plnú náhradu účelne vynaložených trov konania voči účastníkovi, ktorý nemal vo veci úspech. Úspech v konaní treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu, pričom pod úspechom treba rozumieť úspech v zmysle procesného výsledku. Plný úspech na strane navrhovateľa je stav, pri ktorom súd návrhu v celom rozsahu vyhovie.

Odvolačná námietka odporcu, ktorý nepovažoval za účelne vynaložené trovy za vyjadrenie k odvolaniu proti rozsudku zo dňa 06.05.2011 nie je podľa odvolacieho súdu dôvodná. Na účelnosť takto vynaložených trov konania nemá žiadny vplyv skutočnosť, že rozsudok súdu prvého stupňa bol v dôsledku odvolania zrušený.

Čo sa týka odvolacej námietky odporcu, že pri rozhodovaní o trovách konania mal súd prvého stupňa aplikovať § 150 O.s.p., a náhradu trov konania navrhovateľovi nepriznať, odvolací súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali nepriznanie plnej náhrady trov konania navrhovateľovi.

Ustanovenie § 150 ods. 1 O. s. p. nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednáwanej veci neexistujú okolnosti osobitného zreteľa, na ktoré treba pri stanovení povinnosti nahraďiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Výnimočnosť musí spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri skúmaní, či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa by mal súd prihliadnuť na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania t. j. zhodnotiť pomery nielen toho, kto by mal náhradu trov konania hradíť, ale i toho, komu by mali byť nahradené. Ďalej tiež prihliadnuť na okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nárokov, na postoj účastníkov v priebehu konania a pod. Nepriznanie náhrady trov konania musí teda zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom, tieto však v danej veci neboli odvolacím súdom zistené.

Námietky odporcu týkajúce sa vzniku škody na spornom motorovom vozidle, ako aj nedôvodnosť žaloby nepovažoval odvolací súd za dôvodné. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že pôvodný navrhovateľ sa mimosúdne domáhal zaplataenia sumy 6000 Sk od odporcu, na ktorú výzvu odporca nereagoval. Z uvedeného vyplýva, že pôvodný navrhovateľ ete pred podaním návrhu na súd požiadal odporcu o mimosúdne vyriešenie sporu, pričom presne svoj nárok špecifikoval. Ani tvrdenia odporcu uvádzané v odvolaní, že nemá žiadny majetok podstatnejšej hodnoty, nemá žiadne úspory a zaplataenie trov konania by ho mohlo existenčne ohroziť, nie sú dôvodom pre rozhodnutie o náhrade trov konania v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. odporca tieto skutočnosti nijak nepreukázal a najmä odvolací súd opätovne poukazuje na to, že dané konanie je sporové konanie , pre ktoré platí ust. § 142 ods. 1 - 3 O.s.p., teda výslovné je založené na zásade úspechu účastníkov v konaní.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal náhradu trov odvolacieho konania úspešným navrhovateľom 1/ - 4/ vo výške 34,11 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 952,65 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania. Odvolací súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za vyjadrenie navrhovateľov k odvolaniu voči trovám konania, ktoré bolo podané dňa 27.01.2016. V odvolacom konaní navrhovateľom vzniklo právo na náhradu trov spočívajúcich v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu 51,45 Eur za 1 úkon právnej pomoci, pričom táto sa znižuje na polovicu základnej sadzby, t.j. na 25,72 Eur, keďže podané odvolanie sa netýkalo veci samej. K

tarifnej odmene prislúcha režijný paušál vo výške 8,39 Eur v zmysle § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. Navrhovateľom tak vznikol nárok na trovy odvolacieho konania vo výške 34,11 Eur (25,72 Eur + 8,39 Eur), ktoré odvolací súd v zmysle citovaných právnych predpisov priznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .